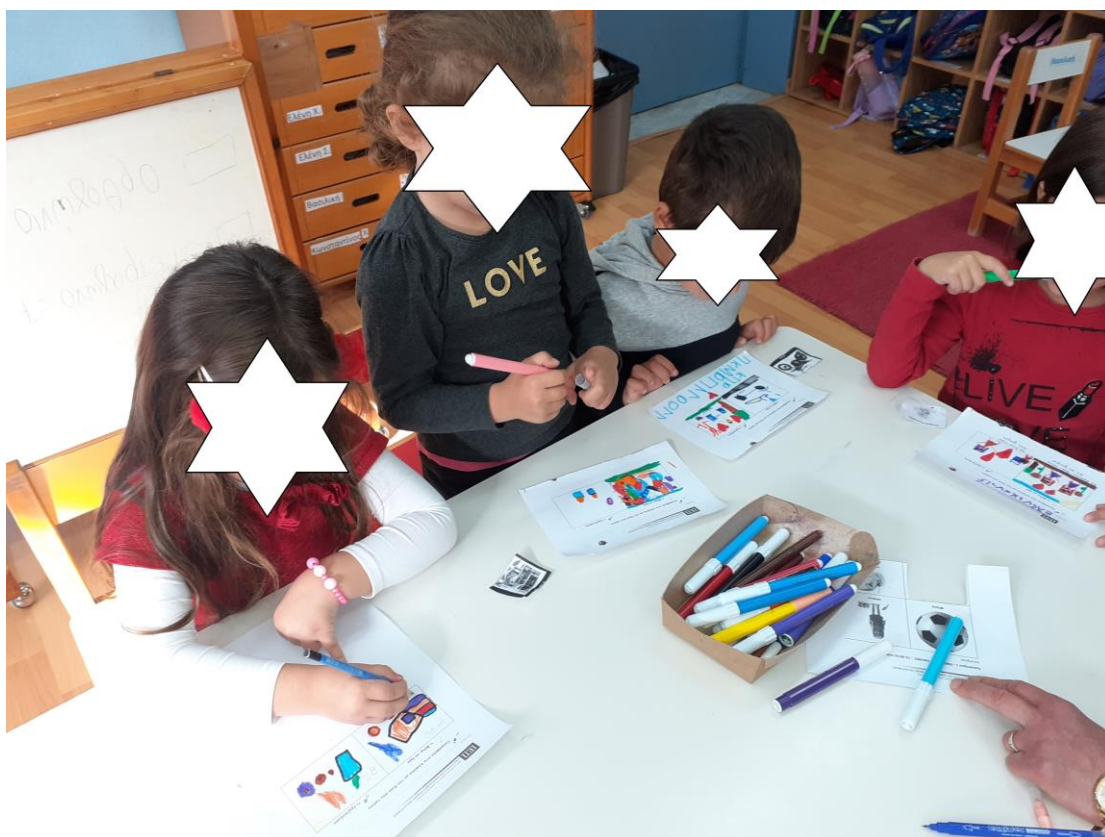

1^ο Εργαστήρι

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ: ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΩ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ & ΕΥΘΥΝΗ

1. Ανθρώπινα δικαιώματα, Συμπερίληψη

Φιλαράκι σ αγαπώ

Τουτσογλίδου Άννα – Μάντου Αναστασία – Παπούντζα Αγνή

Οκτώβριος – Νοέμβριος 2023

Βασίστηκε στο Εργαστήρι Δεξιοτήτων της

Αναστοπούλου Γεωργίας : Κι αν ήμουν εγώ

Εργαστήριο 1: Ας γνωριστούμε διαφορετικά....

Με αφορμή καυγάδες μεταξύ των παιδιών ζητήσαμε από τα παιδιά να μας πουν για ποιο λόγο πιστεύουν ότι γίνεται αυτό. Τα παιδιά είπαν τις απόψεις τους. (Γιατί κάποιο παιδί τους αρπάζει τα παιχνίδια τους, τους χαλάει τις κατασκευές τους, μουντζουρώνει τις ζωγραφιές τους κλπ).

Αποφασίσαμε λοιπόν να το συζητήσουμε.

Φτιάξαμε το δικό μας εργαστήρι για να γνωρίσουμε κάποιους νέους φίλους μέσα από φωτογραφίες και να συζητήσουμε με αφορμή αυτούς, θέματα που αφορούν και εμάς στην τάξη.

Δημιουργήσαμε το **συμβόλαιο** της τάξης και θεσπίσαμε τους κανόνες της συμπεριφοράς μας. Κάθε παιδί ζωγράφισε κάτι από τις δεσμεύσεις τους και φτιάξαμε την αφίσα της τάξης.

Δώσαμε τίτλο στο εργαστήρι μας : Φιλαράκι σ αγαπώ και διαλέξαμε

Το τραγούδι : Καλημέρα φιλαράκι

Τα παιδιά με τον ήχο της μουσικής κινήθηκαν ελεύθερα στον χώρο. Στο σταμάτημα της μουσικής κάθε παιδί διάλεξε ένα φίλο. Στη συνέχεια κινήθηκαν σαν ζευγάρια και με τη διακοπή της μουσικής διάλεξαν ένα ζευγάρι ακόμα για φίλους.

Τους ζητήσαμε να ζωγραφίσουν «Τι θα ήθελαν να έχουν » και «ποια η μεγαλύτερη ανάγκη που έχουν »

Στη συνέχεια παρουσίασαν τον εαυτό τους στον φίλο τους και έπειτα στο άλλο ζευγάρι.

Τους ζητήσαμε να εντοπίσουν όσες περισσότερες ομοιότητες και διαφορές μπορούν.

Επιστρέφοντας όλοι στην ολομέλεια κάθε παιδί παρουσίασε το νέο του φίλο.

Τελειώνοντας την παρουσίαση καταγράψαμε τις ομοιότητες και τις διαφορές που εντόπισαν .

Φτιάξαμε ένα χάρτη με τις ανάγκες των παιδιών

Τα παιδιά αποφάσισαν το σύμβολο του μαθήματος να είναι η καρδιά για να το φοράνε κατά την έναρξη του μαθήματος ενώ κατά τη λήξη θα το αποθηκεύουμε σε κουτί .

Μέσα στο εργαστήρι διαβάσαμε την ιστορία :Τα χέρια δεν είναι για να δέρνουμε του Μάρτιν Αγκάσι

Είπαμε για ποιο λόγο έχουμε τα χέρια μας και στη συνέχεια κάθε παιδί ζωγράφισε κάτι από αυτά που είπαμε..

Διαβάσαμε την κοινωνική ιστορία : Μοιράζουμε τα παιχνίδια με τους φίλους μου (ΙΕΠ)

Συζητήσαμε για το περιεχόμενό του και μετά το δραματοποιήσαμε σε ζευγάρια .

Με το τέλος του 1^{ου} εργαστηρίου ζητήσαμε από τα παιδιά να σκεφτούν τι τους άρεσε περισσότερο από το εργαστήριο και με τι διασκέδασαν περισσότερο.

Εργαστήριο 2: Η κάθε ανάγκη έχει ένα όνομα: δικαίωμα

Παρουσιάσαμε «τα θέλω» και «τις ανάγκες» που καταγράψαμε . Αναρωτηθήκαμε εάν « ό,τι θέλω είναι πραγματικά η ανάγκη μου» και διαπιστώσαμε ότι «τα θέλω» δεν έχουν να κάνουν με τις «βασικές ανάγκες» μας.

Τα παιδιά με τον ήχο της μουσικής κινήθηκαν ελεύθερα στον χώρο και με το σταμάτημα της μουσικής διάλεξαν μία εικόνα από αυτές που ήταν στα τραπέζια και απεικόνιζαν παιδιά προσχολικής ηλικίας ή και λίγο μεγαλύτερα, σε διάφορες συνθήκες (π.χ. να παίζουν σε πάρκο/δρόμο/αυλή, με φίλους/μόνα τους, να διασκεδάζουν/να εργάζονται/να μελετούν/να χειροτεχνούν/να ζωγραφίζουν/να τσακώνονται/να χτυπούν, να είναι χαρούμενα/προβληματισμένα/λυπημένα κτλ)..

Με τον ήχο της μουσικής διάλεξαν έναν φίλο και έπειτα ως ζευγάρι διάλεξαν ένα άλλο. Ως τετράδες κάθισαν στα τραπεζάκια και απάντησαν σε ερωτήσεις όπως: «δώστε ένα όνομα στην εικόνα σας. Τι σκέψεις κάνεις; Τι νομίζεις ότι είναι αυτό που βλέπεις;». Στη συνέχεια ζωγράφισαν , ποια νομίζουν ότι ήταν η μεγαλύτερη ανάγκη του «φίλου» τους στη φωτογραφία και κάθε παιδί παρουσίασε το νέο του φίλο στο ζευγάρι του και έπειτα το κάθε ζευγάρι στο άλλο. Στην ολομέλεια παρουσίασαν τους νέους φίλους τους δείχνοντας τη φωτογραφία τους και περιγράφοντας ποια πίστευαν ότι είναι η δική τους ανάγκη.

Θυμηθήκαμε τις ανάγκες που είχαν πει για τον εαυτό τους και διαπιστώσαμε ότι είχαν τις ίδιες ανάγκες. Συμπληρώσαμε τον εννοιολογικό χάρτη που είχαμε φτιάξει με τις ανάγκες των παιδιών στη φωτογραφία .
Ρωτήσαμε τα παιδιά αν ξέρουν τι σημαίνει δικαίωμα και μιλήσαμε για τη σύμβαση με τα δικαιώματα των παιδιών και τη Unicef Μιλήσαμε για την Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού(11 Δεκεμβρίου) και την Παγκόσμια Ημέρα των Δικαιωμάτων του Παιδιού (20 Νοεμβρίου)

Ζητήσαμε από τα παιδιά και τους γονείς τους να παρακολουθήσουν βίντεο της Ύπατης Αρμοστείας που ανεβάσαμε στο Ιστολόγιό μας με την παραολυμπιακή ομάδα προσφύγων για να το συζητήσουμε στην ολομέλεια στο επόμενο εργαστήριο. Κλείνοντας το εργαστήριο ζητήσαμε από τα παιδιά να σκεφτούν τι τους άρεσε περισσότερο από το εργαστήριο και με τι διασκέδασαν περισσότερο.

Εργαστήριο 3: Κι αν ήμουν εγώ;

Ρωτήσαμε τα παιδιά εάν παρακολούθησαν το βίντεο που τους είχαμε προτείνει και μιλήσαμε πάνω σε αυτό και για τα δικαιώματα των παιδιών .

Μιλήσαμε για τη σύμβαση με τα Δικαιώματα του Παιδιού της Unicef και με βάση τη σύμβαση τα παιδιά ταξινόμησαν τα δικαιώματα που βρήκαμε στο διαδίκτυο.

Χωρίστηκαν σε τέσσερις ομάδες και κάθε ομάδα διάλεξε ένα Δικαίωμα (Ειρήνη , Συμπερίληψη , Φτώχεια , παιδική εργασία). Έπειτα κάθε ομάδα πήρε από μια εικόνα παιδιού σε προβληματική κατάσταση (παιδί σε αναπηρικό καροτσάκι, παιδί που εργάζεται , παιδί που πεινάει, παιδί σε πόλεμο)

Κάθε ομάδα ανέλαβε να δραματοποιήσει την προβληματική κατάσταση που υπήρχε στην εικόνα της και στη συνέχεια την παρουσίασε στις υπόλοιπες στην ολομέλεια.

Θέσαμε ερωτήματα όπως : Δώστε ένα όνομα στην εικόνα σας. Τι σκέψεις κάνεις; Τι νομίζεις ότι είναι αυτό που βλέπεις; πώς νομίζετε ότι αισθάνεται τώρα; Γιατί νομίζετε ότι συμβαίνει αυτό; Υπάρχει κάτι που θα μπορούσατε να κάνετε για να αλλάξει αυτό; Τι θα κάνατε εσείς για να μην επαναληφθεί αυτό; Τι λύση θα δίνετε;

Καταγράψαμε σε πίνακα τις απαντήσεις των παιδιών.

Τα παιδιά πήραν τυχαία από ένα κουτί κάρτες παιδιών σε προβληματική κατάσταση. . Αφού παρατήρησαν προσεκτικά την εικόνα τους, κάθε παιδί ζωγράφισε την πιθανή λύση.

Στο τέλος παρουσίασαν στην ολομέλεια το πρόβλημα και την πιθανή λύση που έδωσαν.

Πριν βγουν από το εργαστήριο είπαν τι τους άρεσε περισσότερο από το εργαστήριο και με τι διασκέδασαν περισσότερο.

Εργαστήριο 4: Οι πίνακες μιλάνε για τα δικαιώματα

Από το διαδίκτυο κατεβάσαμε τέσσερις πίνακες με θέματα: α) Ειρήνη β) Φτώχεια γ) παιδική εργασία δ) παιδί σε αναπηρικό καροτσάκι.

Τα παιδιά χωρίστηκαν σε ομάδες ανάλογα με τον πίνακα που διάλεξαν

Τους κάναμε ερωτήσεις : τι νομίζεις ότι βλέπεις στον πίνακα; Τι νομίζεις ότι κάνει/ουν το/τα παιδιά; Για ποιον λόγο νομίζεις ότι τον έφτιαξε ο ζωγράφος; Τι νομίζεις ότι αισθάνεται/ονται το/τα παιδί/ά; Υπάρχει κάτι στον πίνακα που σας μπερδεύει; Νομίζεις ότι χρειάζεται βοήθεια; Εάν ναι, γιατί; Τι θα έκανες; -Αν αυτό το έργο είναι η αρχή μιας ιστορίας, τι μπορεί να έγινε στη συνέχεια; - Αν αυτό το έργο είναι η μέση μιας ιστορίας, τι μπορεί να προηγήθηκε; Τι πρόκειται να συμβεί στη συνέχεια; - Αν αυτό το έργο είναι το τέλος μιας ιστορίας, ποια μπορεί να είναι η ιστορία; και κάθε ομάδα ζωγράφισε τη δική της ιστορία. Στο τέλος παρουσίασαν τις ιστορίες τους στην ολομέλεια .

Πριν βγούμε από το εργαστήριο τα παιδιά είπαν τι τους άρεσε περισσότερο από το εργαστήριο και με τι διασκέδασαν περισσότερο.

Εργαστήριο 5: Τα δικαιώματα ζωντανεύουν

Τα παιδιά δημιούργησαν 2 μεγάλες ομάδες, οι οποίες εναλλάσσονταν.

Στη μία μεγάλη ομάδα ήταν η ομάδα με τα παιδιά που διεκδικούσαν τα δικαιώματά τους και στην άλλη ομάδα βρίσκονταν οι ενήλικες.

Σενάριο 1: τα παιδιά έναντι των ενηλίκων ζητούσαν να σταματήσει ο πόλεμος και να έχουμε ειρήνη.

Σενάριο 2: τα παιδιά έναντι των ενηλίκων ζητούσαν να σταματήσει η φτώχεια και όλα τα παιδιά να έχουν φαγητό.

Σενάριο 3: τα παιδιά έναντι των ενηλίκων ζητούν να μην εργάζονται, αλλά να μορφωθούν.

Σενάριο 4: τα παιδιά έναντι των ενηλίκων ζητούν να συμμετέχουν σε δραστηριότητες με συνομηλίκους όταν τα ίδια έχουν κάποιο κινητικό πρόβλημα.

Για κάθε σενάριο γράψαμε σε μικρά αυτοκόλλητα χαρτάκια σε μορφή διαλόγου τα επιχειρήματα των παιδιών και τα κολλήσαμε σε μεγάλο χαρτί

Στην ολομέλεια προτείναμε στα παιδιά να φτιάξουν την δική τους ιστορία.

Είπαμε στα παιδιά να πουν λέξεις που τους έρχονται στο μυαλό ακούγοντας τη λέξη «δικαίωμα». Γράψαμε τις λέξεις σε καρτέλες και τις βάλαμε στο κουτί. Ζητήσαμε από τα παιδιά να φτιάξουν μία ιστορία με αυτές τις λέξεις.

Τα παιδιά χωρίστηκαν σε ομάδες και κάθε ομάδα ανέλαβε συγκεκριμένο ρόλο στη δημιουργία της ιστορίας.

Ένα ζευγάρι ανέλαβε τη ζωγραφική, άλλο ζευγάρι έφτιαξε την εξέλιξη της ιστορίας ζωγραφίζοντας σε απλό χαρτί και άλλοι δοκίμασαν το σενάριο.

Αποφασίσαμε να παρουσιάσουν την ιστορία τους στους γονείς για να τους προβληματίσουν.

Δεν έδωσαν τέλος στην ιστορία τους για να το ζητήσουν από τους γονείς.

Με τη λήξη του εργαστηρίου ζητήσαμε από τα παιδιά να σκεφτούν τι τους άρεσε περισσότερο από το εργαστήριο και με τι διασκέδασαν περισσότερο.

Εργαστήριο 6: Αποφασίζω και δρω για μένα και τους άλλους

Σχεδιάσαμε τη γιορτή για τη λήξη των εργαστηρίων.

Κάθε παιδί παρουσίασε στην ολομέλεια το τέλος της ιστορίας που έφτιαξε με τους γονείς του. Στη συνέχεια ψήφησαν ποιο τέλος τους άρεσε πιο πολύ και αποφασίσαμε να παρουσιάσουμε αυτή την ιστορία στους γονείς.

Αποφασίσαμε επίσης κάθε παιδί να παρουσιάσει στους γονείς κάτι από αυτά που κάναμε .

Φτιάξαμε σε μεγάλο χαρτί αφίσα όπου το κάθε παιδί ζωγράφισε το δικό του μήνυμα με ένα από τα δικαιώματα.

Διαλέξαμε παιχνίδια για να τα παίξουν με τους γονείς τους

Στο τέλος του εργαστηρίου ζητήσαμε από τα παιδιά να σκεφτούν τι τους άρεσε περισσότερο από το εργαστήριο και με τι διασκέδασαν περισσότερο.

Παρουσίαση του εργαστηρίου στους γονείς

Εργαστήριο 7: Σκέφτομαι για όσα έμαθα

Φτιάξαμε καινούριο εννοιολογικό χάρτη και τον συγκρίναμε με τον αρχικό .

Μιλήσαμε για όλα τα εργαστήρια και αναστοχαστήκαμε για όλες τις δραστηριότητες και τις δράσεις που κάναμε μέσα σε αυτά μέσα από ερωτήματα όπως : «τι θα μπορούσατε να κάνετε διαφορετικά; Τι θα θέλατε να ξανακάνετε; Υπάρχει κάτι που σας δυσκόλεψε αρκετά; Υπάρχει κάτι που σας μπέρδεψε; Υπάρχει κάτι που σας αναστάτωσε;».

Συμπληρώσανε το φύλλο αναστοχασμού και στο τέλος τους δόθηκε αναμνηστικό δίπλωμα για τη συμμετοχή τους στο Εργαστήριο.